

REKOMENDACJE DO PLANÓW I PROGRAMÓW NAUCZANIA

dla zawodu: **technik przemysłu mody 311941**

w branży: **włókienniczo-odzieżowej**

Warszawa 2018

Przedstawiam rekomendacje do planów i programów nauczania opracowane na podstawie przeprowadzonej analizy zapisów zmodyfikowanych podstaw programowych kształcenia w zawodach dla zawodu **technik przemysłu mody** oraz w oparciu o własne doświadczenia zawodowe i znajomość branży zawodowej.

I. Rekomendacje do programów nauczania

1. Nazwa i symbol cyfrowy zawodu

Technik przemysłu mody 311941

2. Nazwa i symbol kwalifikacji wyodrębnionych w zawodzie

Projektowanie i wytwarzanie wyrobów odzieżowych WOK.14.

Organizacja procesów wytwarzania wyrobów odzieżowych WOK.42.

3. Typ szkoły, w której odbywa się kształcenie w zawodzie

5-letnie Technikum, Branżowa Szkoła II Stopnia

4. Zalecany typ programu

Program przedmiotowy

program przedmiotowy obejmuje pełny rejestr realizowanych w szkole przedmiotów, ich rozkład na poszczególne lata nauki, a także liczbę godzin nauczania dla każdego z nich zarówno w pełnym cyklu pracy szkoły, jak i w poszczególnych klasach. Stanowi on podstawę dla opracowanych programów nauczania objętych nim przedmiotów. W programie nauczania plan nauczania zamieszcza się jako oddzielne tabele dla każdego typu szkoły.

Stosując przedmiotowy program nauczania organizacja kształcenia nie stanowi problemu dla szkoły zawodowej, jedynie w przypadku wprowadzania specjalizacji w programie przedmiotowym należy szczegółowo zaplanować proces jej wdrażania.

Program przedmiotowy pozwala sformułować wymagania w odniesieniu do specyfiki przedmiotu, celów nauczania przedmiotu (wynikających z obowiązującej Podstawy programowej kształcenia ogólnego), poziomu wiedzy uczniów - zarówno wiedzy osobistej jak i wiedzy naukowej oraz sposobu jej uczenia się oraz pozwala na doskonalenie umiejętności samodzielnego uczenia się i umiejętności działania w zespole.

5. Zalecany rodzaj programu ze względu na układ treści

Program liniowy

Uzasadnienie wyboru; przy realizacji programu liniowego należy zwrócić uwagę na tematykę najtrudniejszą do opanowania przez uczniów oraz elementy istotne w realizacji celów kształcenia, zaproponować efektywne metody nauczania, sposób organizacji zajęć, rodzaj pracowni dydaktycznej, w której realizowany będzie program przedmiotu oraz liczebność grup uczniów. Ponieważ zawód technika przemysłu mody wiąże się z wieloma umiejętnościami, które aby były zapamiętane, nauczone i biegle wykonywane, powinny być cyklicznie powtarzane, a przy realizacji programu liniowego występuje jednorazowa ekspozycja poszczególnych treści programowych niezbędne jest kształcenie zawodowe praktyczne realizowane w szkole, w pracowniach szkolnych, oraz kształtowanie umiejętności zawodowych podczas praktyk zawodowych i stażów wakacyjnych w firmach odzieżowych, które umożliwią wielokrotne powtarzanie zadań zawodach.

5. Propozycje podziału na przedmioty/moduły oraz odpowiednio działy programowe i treści kształcenia

Program przedmiotowy

Przedmioty	Liczba godzin	Działy programowe	Materiał nauczania Treści nauczania
Bezpieczeństwo i higiena pracy (BHP)	30	Bezpieczeństwo i higiena pracy. Bezpieczeństwo i higiena pracy w firmach odzieżowych.	Przepisy bezpieczeństwa i higieny pracy obowiązujące w pracowni włókienniczej. Przepisy bezpieczeństwa i higieny pracy obowiązujące w firmach odzieżowych Procedury postępowania w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy. Instytucje oraz służby zajmujące się ochroną pracy oraz ochroną środowiska w Polsce – zadania i uprawnienia. Przepisy dotyczące ochrony przeciwpożarowej obowiązujące w Polsce. Środki gaśnicze – rodzaje, zasady stosowania.

			Procedury udzielania pierwszej pomocy osobom poszkodowanym w wypadkach przy pracy oraz w stanach zagrożenia zdrowia i życia
Materiałoznawstwo odzieżowe	120	Surowce włókiennicze Materiały włókiennicze i dodatki krawieckie	Klasyfikacja surowców włókienniczych. Właściwości i zastosowanie surowców włókienniczych. Metody identyfikacji surowców włókienniczych. Klasyfikacja wyrobów włókienniczych. Właściwości i zastosowanie liniowych i płaskich wyrobów włókienniczych. Skóry naturalne licowe i futerkowe. Materiały odzieżowe wzmacniające, usztywniające, termoizolacyjne, podszewkowe. Klasyfikacja dodatków krawieckich. Metody konserwacji wyrobów włókienniczych. Zasady magazynowania wyrobów włókienniczych.
Technologia wytwarzania wyrobów odzieżowych	150	Maszyny i urządzenia	Klasyfikacja maszyn i urządzeń szwalniczych. Budowa zewnętrzna i oprzyrządowanie maszyn szwalniczych. Mechanizmy maszyn szwalniczych – ich funkcje, zasady działania. Igły maszynowe – rodzaje i zastosowanie. Maszyny szwalnicze specjalne. Maszyny szwalnicze z automatycznym sterowaniem. Maszyny i urządzenia do obróbki parowo-cieplnej.

		<p>Proces przygotowania produkcji wyrobów odzieżowych</p>	<p> Prasy do klejenia. Maszyny i urządzenia stosowane w krojowni. Napędy maszyn odzieżowych. Zasady obsługi maszyn i urządzeń stosowanych w procesie wytwarzania wyrobów odzieżowych. Przyczyny zakłóceń pracy maszyn i urządzeń stosowanych w procesie wytwarzania wyrobów odzieżowych. Usterki występujące w maszynach i urządzeniach stosowanych w procesie wytwarzania wyrobów odzieżowych – przyczyny ich powstawania oraz sposoby usuwania. Konserwacja i naprawa maszyn i urządzeń odzieżowych. Klasyfikacja ściegów maszynowych. Rodzaje ściegów maszynowych. Zasady tworzenia ściegów maszynowych. Zastosowanie ściegów maszynowych. Parametry ściegów maszynowych. </p> <p> Metody wytwarzania wyrobów odzieżowych. Wytwórczość usługowo-miarowa. Wyposażenie oraz organizacja zakładu krawieckiego. Przedsiębiorstwo odzieżowe – struktura organizacyjna, wyposażenie techniczne. Trendy w modzie </p>
--	--	---	--

		<p>Proces rozkroju materiałów odzieżowych</p>	<p> odzieżowej. Proces produkcyjny wytwarzania wyrobów odzieżowych: opracowanie wzorów odzieży, techniczne przygotowanie produkcji, technologiczne przygotowanie produkcji, organizacyjne przygotowanie produkcji. Operacje technologiczne związane z produkcją wyrobów odzieżowych. Maszyny i urządzenia stosowane w procesie wytwarzania wyrobów odzieżowych. Zasady doboru ściągów oraz szwów ręcznych i maszynowych do określonych operacji technologicznych. Zasady obliczania kosztów wytwarzania wyrobów odzieżowych. Dokumentacja techniczno-technologiczna wyrobów odzieżowych. Organizacja pracy w krojowni. Wyposażenie krojowni. Zasady organizacji stanowiska pracy w krojowni. Ocena jakości materiałów przeznaczonych do rozkroju. Zasady warstwowania materiałów. Układy szablonów. Normowanie zużycia materiałów odzieżowych i dodatków krawieckich. Zasady rozkroju materiałów – rozkrój na sekcje, krój zasadniczy. Maszyny, urządzenia i </p>
--	--	---	--

		Proces łączenia elementów wyrobów odzieżowych	<p>narzędzia stosowane do rozkroju materiałów. Gospodarka odpadami. Kontrola jakości wykrojów. Klejenie elementów wykrojów – parametry. Zasady znakowania, numerowania oraz kompletowania wykrojów. Transport wewnętrzny w krojowni. Organizacja procesu produkcyjnego w szwalni: technologicznego, pomocniczego. Typy produkcji odzieży. Metody i systemy organizacji produkcji wyrobów odzieżowych. Współzależność metod i systemów organizacji oraz typów i asortymentów produkcji wyrobów odzieżowych. Zasady organizacji stanowisk pracy w szwalni. Ściegi ręczne – rodzaje, zastosowanie. Maszyny i urządzenia stosowane w szwalni. Oprządkowanie maszyn szwalniczych. Zasady doboru ściegów i szwów maszynowych do określonych operacji technologicznych. Zasady doboru igieł maszynowych do łączenia i wykończenia wyrobów włókienniczych. Środki transportu wewnętrznego w szwalni. Kontrola jakości w procesie produkcji wyrobów odzieżowych.</p>
--	--	---	---

			<p>i dziecięcej.</p> <p>Formy i szablony podstawowych wyrobów odzieżowych.</p> <p>Metody stopniowania form i szablonów odzieżowych.</p> <p>Modelowanie wtórne podstawowych form odzieży.</p> <p>Zasady modelowania przestrzennego.</p> <p>Modelowanie przestrzenne i fantazyjne form odzieży.</p> <p>Modelowanie form odzieży inspirowanej różnymi stylami mody współczesnej oraz strojami historycznymi i regionalnymi.</p> <p>Modelowanie wyrobów odzieżowych o różnym przeznaczeniu.</p> <p>Programy komputerowe wspomagające konstruowanie i modelowanie form odzieży.</p> <p>Przepisy prawa dotyczące praw i obowiązków pracownika i pracodawcy.</p>
Projektowanie i stylizacja ubiorów	90	Projektowanie wyrobów odzieżowych	<p>Wyroby odzieżowe – rodzaje, charakterystyka, zastosowanie.</p> <p>Style ubiorów na przestrzeni wieków.</p> <p>Rysunki wyrobów odzieżowych.</p> <p>Rysunki żurnalowe i modelowe wyrobów odzieżowych.</p> <p>Linie rysunkowe.</p> <p>Zasady sporządzania rysunków technicznych wyrobów odzieżowych.</p> <p>Podstawy kolorystyki.</p> <p>Układy barw i kompozycji</p>

		<p>Stylizacja wyrobów odzieżowych</p>	<p> kolorystycznych. Znaczenie kolorystyki w projektowaniu odzieży. Kompozycje plastyczne stosowane w odzieżownictwie. Rysunki elementów wyrobów odzieżowych. Zasady projektowania wyrobów odzieżowych. Trendy w modzie. Fasony w ubiorach. Projektowanie wyrobów odzieżowych inspirowanych strojami historycznymi, regionalnymi, kulturą i sztuką. Zasady projektowania kolekcji wyrobów odzieżowych. Programy komputerowe do projektowania wyrobów odzieżowych. Wykonywanie rysunków wyrobów odzieżowych z zastosowaniem grafiki komputerowej. Zasady stylizacji ubiorów. Kolorystyka ubioru, a typ urody. Ubiór, fryzura, makijaż. Zasady doboru materiałów odzieżowych do określonych asortymentów wyrobów odzieżowych. Dodatki krawieckie i zdobnicze. Metody zdobienia wyrobów odzieżowych. Akcesoria odzieżowe. Odzież damska i męska na różne okazje. Stylizacja indywidualna. Aktualne trendy w stylizacji. </p>
--	--	---------------------------------------	---

			<p>Współpraca przedsiębiorstw w zakresie dystrybucji wyrobów odzieżowych. Strategia działań logistycznych związanych z dystrybucją odzieży. Przepływ produktów. Kalkulacja kosztów pokazów kolekcji wyrobów. Przepisy prawa autorskiego. Narzędzia marketingu mody. Przestrzeń wystawowa i sprzedażowa wyrobów odzieżowych. Etapy procesu sprzedaży wyrobów odzieżowych. Formy sprzedaży wyrobów odzieżowych. Sprzedaż internetowa – zasady, metody. Metody porozumiewania się z konsumentami w przestrzeni internetowej.</p>
Organizacja procesów wytwarzania wyrobów odzieżowych	210	Dokumentacja techniczno-technologiczna	<p>Rodzaje i elementy procesu produkcyjnego. Zasady opracowywania dokumentacji techniczno-technologicznej wyrobów odzieżowych. Wykonywanie rysunków wyrobów odzieżowych. Wykonywanie rysunków technicznych elementów wyrobów odzieżowych. Planowanie produkcji określonych wyrobów odzieżowych. Planowanie operacji technologicznych związanych z wykonywaniem wyrobów odzieżowych. Dobieranie ściegów i szwów do określonych operacji technologicznych.</p>

		<p>Dokumentacja organizacyjno-produkcyjna</p>	<p> Dobieranie maszyn i urządzeń do wykonywania określonych wyrobów odzieżowych. Dobieranie sposobów wykończania i uszlachetniania wyrobów odzieżowych. Wykonywanie szablonów wzorcowych. Sporządzanie układów szablonów. Planowanie optymalnego zużycia materiałów odzieżowych i dodatków krawieckich. Sporządzanie dokumentacji techniczno-technologicznej z zastosowaniem specjalistycznych programów komputerowych. Dokumentacja organizacyjno-produkcyjna wyrobów odzieżowych. Systemy organizacji produkcji wyrobów odzieżowych. Sporządzanie planu rozmieszczenia stanowisk pracy. Sporządzanie chronologicznego zestawienia czynności technologicznych. Sporządzanie planu obciążenia stanowisk pracy. Planowanie działań mających na celu zapewnienie płynności produkcji. Prowadzenie kart operacji technologicznych. Obliczanie kosztów wykonania wyrobów odzieżowych. Znakowanie wyrobów odzieżowych. Pakowanie i przechowywanie </p>
--	--	---	---

		<p>Przygotowywanie kolekcji wyrobów odzieżowych</p>	<p> krawieckich i zdobniczych. Wykonanie form lub szablonów elementów wyrobów odzieżowych. Rozkrój materiałów odzieżowych. Organizacja stanowiska szycia maszynowego. Przygotowanie maszyn i urządzeń do wykonywania określonych operacji technologicznych. Wstępne łączenie elementów wyrobów odzieżowych. Przeprowadzanie miar kontrolnych. Organizacja stanowiska do klejenia oraz prasowania. Obróbka parowo-ciepła. Szycie wyrobów odzieżowych. Międzyoperacyjna i końcowa kontrola jakości wyrobów odzieżowych. Wykończanie i uszlachetnienie wyrobów odzieżowych. Naprawy i przeróbki wyrobów odzieżowych. Kalkulacja kosztów usług krawieckich. Reklamacje klientów dotyczące usług krawieckich. Analiza aktualnych trendów w modzie. Planowanie tematyki kolekcji ubiorów przeznaczonych dla różnych grup klientów. Opracowanie dokumentacji związanej z projektowaniem kolekcji wyrobów odzieżowych. Projektowanie kolekcji wyrobów odzieżowych. </p>
--	--	---	---

			<p>Planowanie procesu wytwarzania wyrobów odzieżowych:</p> <ul style="list-style-type: none"> dobór materiałów i dodatków odzieżowych do wyrobów odzieżowych wchodzących w skład kolekcji, przygotowanie form i szablonów projektowanych wyrobów odzieżowych, rozkroj materiałów wyrobów odzieżowych, szycie wyrobów odzieżowych, międzyoperacyjna kontrola jakości, dobór detali zdobniczych, uszlachetnianie wyrobów odzieżowych. wykańczanie wyrobów odzieżowych. <p>Kontrola jakości gotowych wyrobów odzieżowych. Udzielanie porad klientom. Promocja kolekcji wyrobów odzieżowych. Planowanie scenografii do prezentacji kolekcji wyrobów odzieżowych. Sposoby prezentacji wyrobów odzieżowych. Prezentacja kolekcji wyrobów odzieżowych. Dystrybucja kolekcji wyrobów odzieżowych. Sprzedaż kolekcji wyrobów odzieżowych.</p>
Język obcy zawodowy w branży odzieżowej	60	Obcojęzyczna terminologia zawodowa	<p>Obcojęzyczne słownictwo zawodowe z zakresu wytwarzania wyrobów odzieżowych Czynności związane z wytwarzaniem wyrobów odzieżowych. Zwroty grzecznościowe.</p>

		<p>Porozumiewanie się w języku obcym zawodowym w środowisku pracy</p>	<p>Tłumaczenie tekstów zawodowych. Korespondencja dotycząca procesu wytwarzania wyrobów odzieżowych. Instrukcje obsługi maszyn i urządzeń opracowane w języku obcym. Dokumentacja techniczno-technologiczna wyrobów odzieżowych opracowana w języku obcym. Źródła informacji z zakresu odzieżownictwa.</p> <p>Słownictwo związane z wykonywaniem zadań zawodowych.</p> <p>Negocjowanie warunków pracy. Dokumentacja techniczno-technologiczna wyrobów odzieżowych. Sposoby konserwacji wyrobów odzieżowych. Obcojęzyczne teksty dotyczące zasady działania oraz obsługi maszyn szwalniczych. Instrukcje obsługi maszyn szwalniczych. Konwersacje w języku obcym zawodowym. Prowadzenie korespondencji z klientami w języku obcym. Wyrażanie opinii, wydawanie poleceń. Porozumiewanie się w języku obcym ze współpracownikami.</p>
<p>Działalność gospodarcza w branży odzieżowej</p>	<p>30</p>	<p>Podstawy prawne działalności gospodarczej</p>	<p>Pojęcia dotyczące funkcjonowania gospodarki rynkowej: rynek, polityka fiskalna. Przepisy prawa dotyczące ochrony danych osobowych, prawa podatkowego. Prawa i obowiązki</p>

		<p>Prowadzenie przedsiębiorstwa w branży odzieżowej</p>	<p> pracownika i pracodawcy. Przepisy prawa dotyczące prowadzenia działalności gospodarczej. Następstwa wynikające z nieprzestrzegania przepisów dotyczących prowadzenia działalności gospodarczej. Formy organizacyjno-prawne przedsiębiorstw branży odzieżowej. Rodzaj i zakres planowanej działalności gospodarczej. Rejestrowanie firmy. Dokumentacja dotycząca podejmowania działalności gospodarczej. Opodatkowanie działalności gospodarczej. Rozliczenia podatkowe działalności gospodarczej. Czynniki wpływające na efektywne funkcjonowanie przedsiębiorstwa branży odzieżowej. </p> <p> Rodzaje, wielkość i struktura organizacyjna przedsiębiorstw funkcjonujących w branży odzieżowej. Instytucje współpracujące z przedsiębiorstwami odzieżowymi. Źródła przychodów i kosztów w przedsiębiorstwach odzieżowych. Analiza popytu i podaży. Optymalizacja kosztów. Konkurencja w biznesie. Marketing-mix. Działania marketingowe. Badania rynku. Analiza preferencji konsumentów. Promocja działalności. Zasady współpracy przedsiębiorstw odzieżowych z kontrahentami. </p>
--	--	---	---

			<p>Prace biurowe. Zasady prowadzenia korespondencji związanej z działalnością gospodarczą. Obsługa urzędzeń biurowych. Programy komputerowe przydatne w prowadzeniu działalności gospodarczej.</p>
<p>Kompetencje personalne i społeczne (KPS) i organizacja pracy małych zespołów (OMZ)</p>	30	<p>Kompetencje personalne i społeczne</p>	<p>Uniwersalne zasady etyki. Prawa i obowiązki, zasady i reguły postępowania. Etyka zawodowa pracownika i pracodawcy. Samocena jako element kształtujący kompetencje społeczne. Odpowiedzialność za podejmowane działania. Skutki podjętych decyzji związanych ze stanowiskiem pracy. Odpowiedzialność prawna za podejmowane działania. Odpowiedzialność finansowa, materialna za powierzony majątek, sprzęt techniczny. Metody wyeliminowania stresu w pracy zawodowej rozwoju. Zasady nieuczciwej konkurencji i konsekwencji prawnych naruszenia tajemnicy zawodowej. rozwiązywania konfliktów. Mediacje jako sposób rozwiązywania problemów. Planowanie zadań. Przydział zadań dla osób w zespole. Monitorowanie pracy zespołu Skutki źle podjętych decyzji przy wyborze osób do przydzielonych</p>

			<p>zadań?</p> <p>Znaczenie postępu technicznego i innowacyjności produkcji</p> <p>Podstawowe zasady motywacji</p> <p>Informacja zwrotna dla członków grupy, lidera grupy podczas wykonywania przydzielonych zadań, podczas procesu technologicznego produkcji.</p> <p>Techniki i sposoby komunikowania się w zespole.</p>
--	--	--	---

6. Ogólna charakterystyka celów kształcenia/kluczowe umiejętności absolwenta

Absolwenci szkoły kształcącej w zawodzie **technik przemysłu mody** mogą podejmować pracę zawodową w firmach produkujących wyroby odzieżowe, wykonując zadania związane z projektowaniem ubiorów na różne typy figur, konstruowaniem i modelowaniem form odzieży dla wszystkich grup wiekowych, korygowaniem wad figur poprzez dobór odpowiednich fasonów i kolorystyki ubiorów, a także materiałów odzieżowych oraz dodatków zdobniczych. Absolwenci tego kierunku kształcenia przygotowani będą do opracowywania dokumentacji techniczno-technologicznej wyrobów odzieżowych, konfekcjonowania wyrobów odzieżowych, organizowania własnego stanowiska pracy oraz stanowisk pracy zespołów pracowników, zgodnie z obowiązującymi przepisami bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej i ochrony środowiska oraz wymaganiami ergonomii, jak też organizowania i nadzorowania procesów technologicznych związanych z wykonywaniem wykrojów wyrobów odzieżowych, szyciem, wykończeniem, obróbką termiczną wyrobów odzieżowych, obsługą maszyn szwalniczych oraz urządzeń stosowanych w przemyśle odzieżowym. Bardzo ważna jest również umiejętność obsługi programów komputerowych wspomagających proces projektowania oraz wytwarzania odzieży, w tym przygotowania procesu produkcji, normowania zużycia surowców, a także organizowania i prowadzenia działań związanych z marketingiem mody.

7. Rekomendowane procedury osiągnięcia szczegółowych celów kształcenia

W zawodzie technika przemysłu mody zaangażowanie przedsiębiorców w realizację

procesu kształcenia zawodowego powinno obejmować:

- tworzenie klas patronackich ,
- przyjmowanie uczniów na staże zawodowe,
- doskonalenie nauczycieli przedmiotów zawodowych ,
- udział pracodawcy w egzaminach potwierdzających kwalifikacje zawodowe.
- włączanie pracodawców w proces promowania branży: szkolne targi pracy, konkursy zawodoznawcze, uroczystości szkolne,
- współpraca przy realizacji projektów edukacyjnych,
- pomoc przy nowoczesnym wyposażeniu pracowni zawodowych w pomoce dydaktyczne.

8. Rekomendacje dotyczące realizacji praktycznej nauki zawodu: zajęć praktycznych i praktyk zawodowych

Pracodawcy branży odzieżowej zwracają uwagę na brak umiejętności zawodowych absolwentów szkół, które są związane z częstymi zmianami wykonywania różnych operacji technologicznych prostych i złożonych na stanowiskach pracy. Pracodawcy proponują, aby zwiększyć liczbę godzin praktyk zawodowych w programie nauczania. Wybór miejsca odbywania praktyk zawodowych powinien być związany z potrzebami rynku pracy w danym regionie kraju. Pracodawcy wskazują zapotrzebowanie na umiejętności stanowiskowe w branży odzieżowej takie jak: konstruktor odzieży, technolog odzieży, projektant, metrolog-kontroler jakości, szwaczka, konfeksjoner, krawiec miarowy, operator maszyn szwalniczych, prasowacz wyrobów gotowych – którego nazwa mogłaby zmienić się na operatora maszyn stabilizujących, krojczy, którego nazwa mogłaby być zmieniona na operatora maszyn/urządzeń krojczych, operator sprzętu IT, mechanik (mechatronik) maszyn i urządzeń, specjalista ds. marketingu mody. Uczniowie po ukończeniu szkoły powinni posiadać umiejętności posługiwania się minimum jednym z programów graficznych, oraz projektowymi/konstrukcyjnymi

W celu doskonalenia powyżej opisanych umiejętności powinno się umożliwić uczniom odbywanie corocznych praktyk w firmach w wymiarze 4 tygodni, kursów uzupełniających prowadzonych w firmach bądź poza godzinami lekcyjnymi, aby mieli oni możliwość powtarzalności czynności związanych z wytwarzaniem różnych wyrobów odzieżowych. Dodatkowo zdobywanie takich umiejętności powinno być możliwe dla osób na każdym etapie kształcenia. Pracodawcy sugerują, aby wypracować działania zachęcające do kształcenia na poziomie szkoły policealnej oraz kursów zawodowych z możliwością przebranżowienia.

9. Pozostałe rekomendacje/uwagi dotyczące programu nauczania

W odniesieniu do zawodów odzieżowych na poziomie technika pracodawcy proponują zmodyfikować zapisy w podstawie programowej kształcenia w zawodzie technik przemysłu mody. Oto propozycje:

- zwiększenie liczby godzin praktyk zawodowych,
- dopisanie efektów kształcenia dotyczących korzystania z norm branżowych,
- dostosować specjalizacje w kontekście potrzeb rynku pracy w danym regionie przy współudziale pracodawcy,
- dopisać efekt kształcenia związany z promocją branży –aktualne miejsce branży na mapie polskiego przemysłu,
- zaangażować szkoły wyższe zawodowe i instytuty badawcze do opracowywania programu nauczania uwzględniając zmiany zachodzące w procesie techniczno-technologicznym wytwarzania wyrobów odzieżowych w przemyśle.

II. Rekomendacje do planu nauczania

1. Podział na przedmioty/moduły w kształceniu zawodowym wraz z określaniem liczby godzin.

Lp.	Przedmiot/moduł	Liczba godzin
1	Bezpieczeństwo i higiena pracy (BHP)	30
2	Materiałoznawstwo odzieżowe	120
3	Technologia wytwarzania wyrobów odzieżowych	150
4	Konstrukcja i modelowanie form odzieży	210
5	Projektowanie i stylizacja ubiorów	90
6	Marketing mody	75
7	Organizacja procesów wytwarzania wyrobów odzieżowych	180
8	Wykonywanie wyrobów odzieżowych	555
9	Język obcy zawodowy w branży odzieżowej	60
10	Działalność gospodarcza w branży odzieżowej	30
11	Kompetencje personalne i społeczne (KPS)i Organizacja pracy małych zespołów (OMZ)	30
13	Praktyki zawodowe	160

2. Pozostałe rekomendacje/uwagi dotyczące planu nauczania

E-podręczniki do nauki zawodu.

Brak podręczników do zawodów w branży włókienniczo-odzieżowej częściowo zaspokajany jest tłumaczeniem książek z języka niemieckiego lub angielskiego na polski. Nie wyczerpują one jednak potrzeb procesu dydaktycznego z uwagi na dynamicznie zmieniający się rynek pracy w tej branży. Obserwuje się mały popyt na zakup literatury zawodowej ze względu na ich cenę. Dlatego atrakcyjne będą e-podręczniki. Proponuje się rekomendować do współautorstwa podręczników w wersji elektronicznej przedstawicieli partnerów społecznych BWO.

Ponadto proponuje się zaangażować szkoły wyższe zawodowe i instytuty badawcze w opracowywanie programu mającego na celu uwzględnienie zmian zachodzących w technologiach i procesach wytwarzania wyrobów odzieżowych.